

komme bort fra de Principper, vi har anvendt i en Tid, da Staten har haft lettere ved baade gennem Laan og gennem Skatter at skaffe de hertil fornødne Midler.

Med Hensyn til vort Ændringsforslag om den indskudte Sætning om Margarinen skal jeg, idet jeg henviser til mine Udtalelser ved første Behandling, kun sige, at da man har Raavarer her i Landet til i det mindste 3 Maaneder, og man ikke ved noget om Priserne paa de nye Raavarer, naar de kommer, finder vi det rigtigst at udsætte dette Spørgsmaal. Der er da endelig ogsaa den Mulighed, at der vil kunne blive tilført Landet udenlandsk Margarine til billigere Priser, og jeg vilde i det hele taget anse det for rigtigst, at man ikke allerede nu lod Margarinefabrikanterne forstaa, at det ikke gør noget, om Priserne stiger, idet Staten staa parat til at yde Tilskud til deres Nedsettelse.

Formanden nævnede, at ogsaa det andet Lovforslag kunde omtales, men da mit Parti har en anden Ordfører for dette, skal jeg nøjes med med disse Bemærkninger at anbefale de Ændringsforslag, der af mit Parti er stillet til Forslag til Lov om Befolkningens Forsyning med visse Levnedsmidler.

Korsgaard: Da mit Partis Ordfører ikke kan være til Stede her i Dag, skal jeg paa Partiets Vegne gøre nogle faa Bemærkninger om de to foreliggende Lovforslag. Det er en given Ting, at Lovene, som de foreligger i den af Regeringen udarbejdede Skikkelse, maa betragtes som Afviklingslove, idet Prisnedsættelserne efter Forslagene paa ingen Maade er saa dyre, som de vilde være efter den nugældende Lov. Det, der bliver Regeringspartierne og Oppositionen imellem, er kun, at vi mener, at Afviklingstempoet kunde sættes en Smule højere op end foreslaaet af Regeringen. Naar vi har den Mening, er det i særlig Grad af finansielle Hensyn, idet der ikke er mindste Tvivl om, at det vil være til stort Held for Statskassen, at hvad der kan spares, bliver sparet. Hovedsagen maa dog naturligvis være, om det af Hensyn til Befolkningen er forsvarligt at gaa yderligere med Hensyn til Besparelser end af Ministeriet foreslaaet. Vi fra vor Side har den Opfattelse, som vi bygger paa det foreliggende Talmateriale, at Lønstigningerne efterhaanden for de største Dele af Befolkningen er blevet saa betydelige, at de fuldt ud svarer til den Dyrtid, hvori vi lever. Og det er dog en given Ting,

at havde vi ikke haft Krigen og den dermed følgende Dyrtid, vilde man heller ikke have set de Dyrtidsforanstaltninger, hvormed vi nu taler. Under Hensyn til disse Forhold mener vi, det er meget naturligt, at man søger at komme bort derfra saa hurtigt som muligt.

Imidlertid er det jo en kendt Ting, at der er visse Befolkningsklasser, som ikke har kunnet følge med med Hensyn til Indtægter, saaledes at de er betydelig daarligere stillede, end de vilde have været, hvis vi ikke havde haft den Pristigning, vi faktisk har. Fra vor Side udtales der ogsaa ved Sagens første Behandling, at vi absolut mente at kunne gaa med til, at den mindst bemidlede Del af Befolkningen ikke blev ringere stillet end efter Regeringens Forslag. Heroverfor er jeg nogenlunde sikker paa at turde regne med, at den højtærede Minister vil sige, at som Forholdene vil komme til at ligge efter de Forslag, der er stillede af Venstre, og som vi, hvilket jeg senere skal komme tilbage til, under de givne Forhold mener at burde stemme for, vil Flæsket, hvormed det navnlig drejer sig, blive dyrere for de mindre bemidlede, end det vil blive efter Regeringsforslaget. Grunden hertil er imidlertid den, at de Klasser, man mener til en vis Grad at kunne betegne som ubemidlede, er blevet over Halvdelen af Befolkningsmængden, idet den højtærede Minister i Udvalget og vistnok ogsaa ved første Behandling her har oplyst, at efter det foreliggende statistiske Materiale maa det antages, at henimod $\frac{5}{6}$ af Befolkningen vil komme ind under Begrebet ubemidlet, hvis Grænsen for, hvad der forstaaes ved bemidlet, bliver de i Venstres Ændringsforslag angivne Tal.

Vi fra vor Side kunde imidlertid ikke have noget imod, at man forandrede disse Tal, og jeg forstaaer, at det er af praktiske Hensyn, man fra Venstres Side har ment at burde holde sig til dem, idet man har disse Tal i den nugældende Dyrtidslovs § 1 angaaende Brændselshjælpen. Men vi vilde mene, at det, hvis dette kunde lette Sagens Gennemførelse, var naturligt at gøre et Forsøg paa at finde en Indtægtsgrænse, som nogenlunde kunde dele Befolkningen i to lige store Dele, saaledes at altsaa den Halvdel, som havde den mindste Indtægt, vilde faa mindst lige saa stort et Tilskud som efter Lovforslaget derigennem, at man stillede godt og vel Halvdelen af det af Ministeren foreslaaede Beløb til Raadighed. Vil man